

نشریه ارگان ملی و اجتماعی جوانان غور

مطابق جولای 2011

ل.س.د ۱۳۹۰

شماره هفتم

سال اول

پسابند در یک نگاه

ولسوالی پسابند از جمله آن دسته مناطقی است که اوضاع امنیتی و انکشافی آن رضایت بخش نمی باشد و تعدادی از طالبان و مخالفان مسلح دولت در برخی از ساحات آن وجود دارند.

امنیت: حاجی نورعلی فرمانده پولیس ولسوالی می گوید: « پسابند حدود ۱۵۰ کیلومتر با ولسوالی های نا امنی چون بغران و موسی قلعه مرز مشترک دارد و طالبان ظرف یک و نیم ساعت می توانند از بغران ، وارد پسابند شوند» او می گوید حدود ۸۰ فیصد خاک پسابند در کنترل دولت نیست و علت این امر بی توجهی مقام های بلند پایه دولتی می باشد. حاجی نورعلی تشکیل فعلی پولیس ولسوالی را ناکافی می داند و از دولت می خواهد که باید در تقویه و حمایت پولیس ولسوالی تلاش نمایند. حاجی نورعلی تأیید می کند که مردم از سوی طالبان به شدت مورد آزار و اذیت قرار می گیرند. او می گوید « تمام مردم از جمله قصابان ، دکانداران و غیره مورد تهدید و ضرب و شتم قرار می گیرند. حتا در یک جلسه فیصله کردند که در منطقه خواجه بهاولدین تمام مردم آن باید کشته شوند که واجب القتل هستند.» توریاز سرباز قوماندانی امنیه پسابند که در جنگ تازه زخمی شده است می گوید: « وضع من خوب است ازاینکه در مقابل تروریستان و پاکستانی ها می جنگم و از وطن خود دفاع می کنم افتخار می کنم. از دولت می خواهم که ما را تجهیز نماید و امکانات بیشتر به ما بدهد.» محمد رسولی افسر قوماندانی امنیه ولسوالی نیز می گوید آرامش و تامین صلح در وطن وظیفه ما است. ما از خاک خود دفاع می کنیم و احساس غرور می کنیم که با افراد جنگ طلب و مخالفان و اخلاکگران می جنگیم.» محمد جمعه از قریه المچاق که در قوماندانی پسابند سرباز است نیز خدمت بر وطن را وظیفه هر افغان می داند که از نوامیس ملی و خاک خود شجاعانه دفاع نماید.

حکیمی در ولسوالی ها

محمدحسن حکیمی رییس ارگان ملی و اجتماعی جوانان غور، اخیراً طی یک سفر نظارتی از ولسوالی های دولینه، پسابند و دولتیار بازدید به عمل آورد. هدف سفر وی ملاقات با مسوولین حکومتی، دیدار با بزرگان و جوانان ، بررسی اوضاع امنیتی، بازدید از روند بازسازی ، بررسی اوضاع معارف و صحت و یک سلسله موضوعات دیگر را در بر می گرفت. حکیمی در جریان این سفر ، ضمن توقف کوتاهی در ولسوالی دولینه ، ملاقاتی داشت با سرپرست قوماندانی امنیه و سپس این ولسوالی را به مقصد پسابند ترک نمود. او شب در قوماندانی امنیه پسابند مهمان حاجی نورعلی فرمانده پولیس این ولسوالی بود و با محمد نسیم کهزاد ولسوال پسابند نیز دیداری داشت. حکیمی بعد از نماز با ممداد همراه با قوماندان امنیه از قوماندای امنیه و افسران پولیس و همچنان از پوسته های امنیتی در مناطق مرزی با طالبان دیدن نمود و سپس با مسوولین کلینک ولسوالی ، ملاقاتی داشت که داکتران و پرسونل آن به سر وظیفه حاضر بودند و مردم نیز از وضعیت دوا و داکتر و ارایه خدمات کلینک راضی بودند. حکیمی بعد از آن با برخی از مکاتب و سرپرست مدیریت معارف پسابند نیز ملاقات داشت و برخی مکاتب مسدود را نیز از نزدیک دیدن نمود. سپس حکیمی با آقای کهزاد ولسوال پسابند ملاقات داشت و روی مسایل امنیتی ، بازسازی ، وضعیت معارف و صحت و سایر مسایل گفتگو نمود.

کهزاد از عدم اجرای معاش معلمین ، بسته بودن برخی از مکاتب ، حضور طالبان در محلات، کم توجهی و عدم هماهنگی مقامات ولایتی صحبت نمود و خواهان توجه بیشتر شد. ساعت ۱۱ روز حکیمی از پسابند به طرف دولینه حرکت نمود و بعد از رسیدن به دولینه با محمد هاشم فیضی سرپرست ولسوالی دیدن نمود و ضمن دیدار از برخی از مکاتب ، با مسوولین معارف ولسوالی ، و کلینک صحت ولسوالی نیز بازدید داشت. حکیمی بعد از ورود به چغچران چشم دیدهای خود را در مرکز ولایت بامسولین امنیتی ، ریاست معارف و ریاست صحت در میان گذاشت و خواهان توجه بیشتر گردید. سه روز بعد حکیمی در ادامه سفرهای خود به ولسوالی ها به دولتیار رفت و ضمن دیدار با عبدالله لعلزاد قوماندان امنیه دولتیار از مکاتب نیز دیدن نمود و با برخی از بزرگان ، علماء و متنفذین این ولسوالی نیز ملاقات های داشت و اهداف و برنامه های نظام مردمی مان را به اهالی آن مناطق رساند و خواهان همکاری و کمک آن ها در مسایل متنوع گردید. این در حالی است که مقامات دولت ولایتی، به ولسوالی ها چندان دید و بازدید ندارند و حتا برخی از مسوولین حکومتی ولسوالی ، نیز به صورت دوامدار در مرکز ولایت به سر می برند و بالای وظیفه نمی روند. مردم امیدوار اند که مسوولین ولایت هر از چند گاهی به ولسوالی ها سفر نمایند و صدای مردم را به گوش حکومت مرکزی برسانند و برنامه های دولت را به مردم توضیح دهند ، اما متأسفانه مردم همچنان در انتظار به سر می برند و مقام های حکومتی در این رابطه کدام تحرکی از خود نشان نداده اند.

ولسوال دولینه:

مشکل عمده دولینه حضور قوماندانهای مسلح است

دولینه یکی از ولسوالی های غور است که در جنوب غرب چغچران (فیروزکوه) مرکز ولایت غور موقعیت دارد. این واحد اداری در سالهای پسین تأسیس شده و تأسیسات دولتی، در آنجا بسیار کم و محدود ساخته شده است. در حال حاضر محمد هاشم فیضی سرپرستی این ولسوالی را به عهده دارد. آقای فیضی اوضاع امنیتی دولینه را رضایت بخش نمی داند و می گوید « یک تعداد از طالبان در قسمت های جنوب غرب دولینه موجود هستند و شواهدی هست که یک تعداد طالبان از ولسوالی پسابند و تیوره در این اواخر ، وارد دولینه شده و به تحرکات دست می زنند. » به باور محمد هاشم فیضی « یکی از مشکلات عمده دولینه حاکمیت و حضور قوماندانهای مسلح غیر مسوول هست که خود شان برای خود، حکومت های محلی ایجاد کرده اند، محکمه دارند ، سازنوالی

دارند و خودشان همه قضایا را حل و فصل می کنند و به نام عدالت، بالای مردم ظلم می کنند.» آقای فیضی می گوید: « این موضوع بار ها به مقامات ذیصلاح گفته شده ؛ اما افراد مذکور همچنان دست به یک سلسله بد امنی ها و تحرکات می زنند و کار های ضد دولتی انجام می دهند این افراد از جمله ناقضین حقوق بشر هم هستند.» ولسوال دولینه وضعیت بازسازی را در این واحد اداری ، چندان بد نمی داند و می گوید تقریباً پنج مؤسسه در دولینه فعالیت دارند و وضعیت بازسازی را تقریباً « رضایت بخش » می داند و فکر می کند که مردم و اهالی آنجا از روند کار موسسات خوشحال هستند. او وضعیت معارف را نیز در دولینه رضایت بخش می داند؛ اما نبود معلم مسلکی را از مشکلات عمده این سکتور می داند و کمبود کتاب و دیگر لوازم درسی را از جمله چالش های این عرصه معرفی می کند او همچنان از عدم همکاری ریاست معارف و عدم توجه آن اداره ناراضی نشان می دهد. آقای فیضی از همکاری مردم و حمایت و پشتیبانی شان از دولت ابراز خرسندی داشته و تشکر می نماید و از همکاری و هماهنگی مقام ولایت نیز اظهار رضایت می کند و می گوید که هماهنگی مستقیم بین ما وجود دارد.

کار ساختمان دارالمعلمین لعل، عنقریب تمام می شود

کار ساخت و ساز تعمیر حمایوی دارالمعلمین ولسوالی لعل و سرجنگل از بودجه وزارت مبارزه با مواد مخدر در سال ۱۳۸۸ آغاز شده است و به وسیله شرکت ساختمانی عمران سبز که در داوطلبی برنده شده بود کار آن به پیش برده می شود. به گفته عبدالله کهزاد رییس این نهاد تحصیلی، تعمیر دارالمعلمین دارای ۱۰ صنف درسی، ۶ اتاق اداری و تحویلخانه می باشد که به صورت پخته و اساسی ساخته خواهد شد. آقای کهزاد می گوید این تعمیر در وقت معین آن تکمیل نشده، اما کارش به شدت ادامه دارد و نظر به وعده قطعی رییس شرکت عمران سبز تا آخر برج سنبله به بهره برداری خواهد رسید. این ساختمان که دارای سیستم برق و آب رسانی نیز می باشد از خشت پخته اعمار می شود و به باور آقای کهزاد از لحاظ کیفیت بسیار خوب می باشد.

شورای ولایتی صلح

حاجی حاجی عبدالغفور تیمن

برنامه صلح و ادغام مجدد افغانستان، یک پروگرام صلح به رهبری افغانها است که هدف آن بیرون کشیدن شورشیان از جنگ و بازگشت شان به جامعه می باشد، تا با وقار زندگی صلح آمیز و مفید خویش را پیش ببرند. ادغام مجدد طی سه مرحله اجراء می گردد:

۱- خدمات اجتماعی.

۲- ملکی سازی.

۳- تحکیم صلح

شورای صلح غور دارای سه کمیته می باشد:

۱- کمیته صلح، ۲- کمیته امنیتی. ۳- کمیته انکشافی

تمام این کمیته ها داوطلبانه و بدون امتیاز همکاری می نمایند. بیشترین کار صلح ولایتی را کمیته صلح ولایتی به دوش دارد، که دارای ۲۴ عضو می باشد. شورای صلح دارای دارالانشاء نیز بوده و بخش های هماهنگی، اداری و مالی، انکشافی و تبلیغاتی نیز دارد.

کمیته صلح ولایتی جوان بوده و از طول عمر این نهاد چهار ماه می گذرد. این شورا به همکاری مردم دوگروپ طالب یا به اصطلاح جدید، ناراضی را به نام ملاظریف و ملاشفیق الله به روند صلح جلب و جذب مدغم ساخته است. یک گروپ ناراضی دیگر از قراء و قصبات مرغاب، به سرگروپی ملاعبدالقادر به پروسه صلح پیوسته اند. کمیته صلح در بخش حل منازعات تلاش های انجام داده است. در حل مسأله مردم کیندوال با دولت و تطبیق ماسترپلان پنجم شهر، کمیته صلح ولایتی نقش تعیین کننده و مدیریتی داشته است و همچنین صلح دربین دوقوم زی رضا و تیمنی یکی از دست آوردهای بزرگ شورای صلح ولایتی است. ما همه روزه تماس های دوامدار با ناراضی ها و گروپ های درگیر داریم و امیدواریم ماهنامه عزیز ۲۱ دست آوردهای ما و دیگران را انعکاس دهد. امیدواریم در این ماهنامه مردمی، مضامین مربوط به صلح و مصالحه ملی به نشر برسد. یکبار دیگر از ۲۱ تشکر می کنم و برای دوستان آرزوی موفقیت می نمایم. زنده باد صلح.

پسایند در یک نگاه...

معارف:

در پسایند ۴۷ باب مکتب وجود دارد که از جمله آن ۱۱ باب دخترانه یا مختلط و بقیه پسرانه می باشد. عبدالغفور حکیمی عضو نظارت معارف پسایند و سرپرست مدیریت از بابت تعطیلی مکاتب دخترانه می گوید «صرف ۲ مکتب دخترانه در مرکز و خواجه بهاوالدین تعطیل است، سایر مکاتب دخترانه فعال می باشند». او می گوید چون مدیر معارف دو ماه می شود که به مرکز رفته است، لذا معاش معلمان به همین خاطر اجرا نشده است. اما محمدنسیم کهزاد، ولسوال پسایند می گوید که «از جمله ۴۷ باب مکتب ۱۵ باب آن در ساحه دشمن است. اگر حقیقت بگویم فقط پنج باب مکتب فعلا فعال است سایر مکاتب بنام است و فقط امتیازات شان را می گیرند تمام. ما این مساله را بارها به مقامات گزارش کردیم، گفتند فرق نمی کند. وقتی که رییس معارف و والی ولایت راضی باشند به ما جای حرف باقی نمی ماند. مدیر معارف ولسوالی از اول حمل تا حال در چغچران است، نمی دانیم که رییس معارف همراه وی چه مشکل دارد، معلمان واقعا از عدم پرداخت معاش شان شکایت دارند». کهزاد تایید می کند که مردم به دلیل وابستگی های قومی حتا معلمان مسلکی را رد می کنند و معلم های کم سواد خودشان را در مکاتب جابجا کرده اند. حتا برخی ها سلاح طالب را هم به شانه دارند و از دولت امتیاز می گیرند. کهزاد از دولت و مقامات می خواهد در مورد مسایل عمومی پسایند از جمله در عرصه معارف توجه جدی نمایند.

صحت:

داکتر عبدالحق مسوول کلینک صحتی پسایند، وضعیت کلینک های صحتی را خوب توصیف می کند و می گوید «تجهیزات و ادویه جات در تمام کلینک های ما خوب است، فقط یک کلینک بسته است. در کلینک های ما بخش های نسایی / ولادی و واکسین هم فعال است؛ اما بخش لابرتوار نداریم». داکتر عبدالحق می گوید در مناطق نا امن واکسین تطبیق نمی شود و خدمات صحتی به مردم نمی رسد. او می گوید «ما از لحاظ امنیتی نگران هستیم و از مقامات می خواهیم که در مورد امنیت توجه نمایند. ما از طرف طالبان تهدید می شویم و مردم می گویند بودن شما در اینجا از نظر امنیتی خوب نیست». ولسوالی پسایند در دو/سه سال اخیر یکی از مناطق مشکل دار ولایت غور به حساب می آید و روند بازسازی و انکشاف در آن از دیگر مناطق کندتر پیش می رود. این وضعیت در دراز مدت ضربات و صدمات بسیاری برپیکر این ولسوالی و مردم غور وارد می کند و این ولایت عقب مانده را تا مدت های دراز عقب مانده تر نگاه می دارد.

ماه رمضان مبارک!

سودابه پهلوی

ماه مبارک رمضان در اسلام مقدس ترین ماه می باشد. درین ماه مسلمانان روزه می گیرند و عبادت خداوند تعالی را می کنند. روزه در اسلام عبادتی است که انسان برای انجام فرمان خداوند از آذان صبح تا مغرب از چیزهای که روزه را باطل می کند خودداری می کند. روزه در ماه مبارک رمضان بر تمام مسلمانان واجب شده است و حکم آن در آیه ۱۸۲ و ۱۸۷ سوره بقره آمده است که خداوند می گوید (ای کسانی که ایمان آورده اید روزه بر شما واجب شد همانطوری که بر اقوام قبل از شما واجب شده بود شاید با تقوا شوید) خداوند (ج) روزه را واجب گردانیده تا به این وسیله دارا و نادار مساوی گردند. خداوند (ج) روزه را واجب گردانیده تا به این وسیله اخلاص خلق را بیازماید. مردم به انجام روزه امر شده اند تا درد گرسنگی و تشنگی را بفهمند و به واسطه آن فقر و بیچارگی آخرت را بیابند. روزه گرفتن در ماه مبارک رمضان بر علاوه اینکه برای هر مسلمان واجب می باشد و باعث قوت و ایمان انسان می شود، فواید زیادی به صحت انسان نیز دارد که چند نکته مهم آن قرار ذیل می باشد.

۱. افزایش سرعت عمل ذهن و افزایش ظرفیت یاد گیری

۲. افزایش آگاهی روحی و آرامش جسم ذهن و احساسات.

۳. پس از یک یا سه روز روزه گرفتن فرد منطقی تر فکر می کند و سریع تر تصمیم می گیرد.

۴. بسیاری پس از روزه گرفتن درد های گذشته را فراموش کرده و دید مثبت تری نسبت به گذشته پیدامی کنند.

۵. دفع سموم بدن.

۶. پاکسازی رگ ها و جلوگیری از بیماری های قلبی و کاهش خطر مبتلا به دیابت و آلزایمر. یکی از فوایدی دگر روزه می باشد

۷. به باور برخی بدن در حالت طبیعی خود عمل سم زدایی را بهتر از زمان روزه گرفتن انجام می دهد

پس گفته می توانیم که روزه فوایدی زیادی برای انسانها دارد و ماه مبارک رمضان یک ماه بابرکت می باشد چراکه حضرت محمد(ص) می گوید اگر بنده خدای دانست که در ماه مبارک رمضان چه برکتی وجود دارد پس دوست می داشت که تمام سال رمضان باشد.

انتقال مسوولیت به افغانها؛ نگاه‌ی به نیامه پر

خالد خسرو

برکسی پوشیده نیست که ذهنیت غالب در میان برنامه سازان افغان و بسیاری از تحصیلکرده های کشور این است که افغانستان از راه همکاری های استراتژیک و مشخص با آمریکا می تواند خطرات و تهدید های کشور های همسایه خود را دفع نماید.

افغانستان نمی خواهد که بار دیگر همانند دهه ۹۰ میلادی وارد یک "بازی بزرگ" و رقابت کشور های همسایه بر سر کنترل خاک اش گردد. همچنان نباید فراموش کرد که حکومت افغانستان هنوز قسمت عمده بودجه ی ملی خود را از ناحیه کمک های خارجی تامین می نماید.

ژنرال گروموف و ژنرال پترائوس

این سوال بسیار اساسی و مهم است که آیا افغانستان پس از ۲۰۱۴ میلادی با سرنوشت مشابه پس از سال ۱۹۸۹ میلادی مواجه می شود؟ آیا در یک تکرار تاریخی دیگر، سرنوشت حکومت فعلی به سرنوشت حکومت داکتر نجیب دچار خواهد شد؟

به نظر من شاید این مقایسه تاریخی تا حد زیادی منعکس کننده شرایط امروز و یا چند سال بعد افغانستان نباشد. تفاوت های زیاد بین شرایط و رژیم های سیاسی آن زمان و حالا وجود دارد که اگر مد نظر گرفته نشوند به احتمال قوی تنها با مقایسه ظاهری رویدادها راه به جایی نمی بریم.

من به صورت نمونه وار تفاوت های دو رژیم و شرایط امروز و آن روز و عواقب سیاسی بعدی را ذکر می نمایم.

یک _ مقایسه آمریکای امروز با اتحاد شوروی ۱۹۸۹ میلادی خالی از اشکال نیست. با این که ظاهرا نظام توتالیتر کمونیستی شوروی سابق شکست ناپذیر می نمود، اما زمانی که دیوار برلین سقوط کرد و در فاصله دو سال اتحادشوروی سابق از هم پاشید، همه پی به روشکستگی اقتصادی و فقدان کامل مشروعیت دولت کمونیستی بردند.

آیا آمریکا در موفقیت مشابهی قرار دارد که در اثر مشکلات اقتصادی منطقه را ترک بگوید؟ ایالات متحده هنوز به عنوان ابر قدرت اقتصادی، سیاسی و فرهنگی مطرح است و چنان در درون یک نظام اقتصادی به هم وابسته و در هم تنیده جهانی قرار دارد که سقوط آن کمتر از فروپاشی نظام سرمایه داری نخواهد بود.

قدرت اقتصادی و سیاسی آمریکا، همانند امپراتوری ها و ابرقدرت های پیشین مانند بریتانیا و اتحادشوروی، نه در تنهایی و یک بودگی که در درون نظام از اتحادهای سیاسی- نظامی و همکاری های مشترک اقتصادی معنی می دهد.

دو _ برخلاف حکومت دکت نجیب، حکومت آقای کرزی با یک قیام عمومی مواجه نیست. طالبان در بهترین حالت خود یک گروه شورشی تروریستی است که قدرت اصلی خود را از جنگ نا متعارف و تروریستی، دشمنی های قومی در جنوب، کینه جویی تعدادی از گروه های نا راضی پشتون، ائتلاف دسته های مختلف مواد مخدر و استفاده از ترور و تبلیغات مبتنی بر وحشت، می گیرند.

"همچنان نباید از یاد برد که آمریکا با وجود دشواری های اقتصادی و بحران بدهی های ملی، به دلیل منافع

امنیتی و اقتصادی خویش در صدد آن نیست که خاورمیانه، جنوب و مرکز آسیا را ترک بگوید. وقتی از این منظر به حضور آمریکا نگاه کنیم، مذاکرات رسمی دو کشور افغانستان و ایالات متحده بر سر همکاری های استراتژیک، معنی پیدا می نماید."

حکومت دکت نجیب در اثر شورش عمومی ده ساله، اختلافات درونی و تمایل اعضای بلندپایه دولت به مجاهدین افغان، انزوای بین المللی و ضعف شدید اقتصادی سقوط کرد. برای حکومت دکت نجیب جایگزین سیاسی وجود داشت. طالبان نه بدیل حکومت موجود اند و نه حتی نخبگان مخالف حکومت که عمدتا غیر پشتون هستند، کدام گزینه ای جز جلوگیری از فروپاشی نظام فعلی در پیش روی دارند.

سه _ تصور نمی رود که آمریکا پس از سال ۲۰۱۴ میلادی افغانستان را تنها بگذارد. زیرا، در آمریکا این نظر مطرح است که خروج یکباره و نسنجیده از افغانستان شاید شعله های جنگ داخلی را بر افروخته و کشور های منطقه ای بار دیگر رقابت های خصومت آمیز خود را در افغانستان آغاز نمایند. کشور ما هنوز به لحاظ امنیتی از سوی تروریسم و شورش ها تهدید می شود که این در ذات خود یک نگرانی امنیتی برای ایالات متحده است.

چهار_ بدون شک، آمریکا مایل است که روند انتقال مسوولیت ها از ناتو به حکومت افغانستان به صورت کامل صورت گیرد و تا آن زمان به دوام کمک های اقتصادی و نظامی خود به حکومت افغانستان در قالب همکاری های استراتژیک ادامه خواهد داد.

همچنان نباید از یاد برد که آمریکا با وجود دشواری های اقتصادی و بحران بدهی های ملی، به دلیل منافع امنیتی و اقتصادی خویش در صدد آن نیست که خاورمیانه، جنوب و مرکز آسیا را ترک بگوید. وقتی از این منظر به حضور آمریکا نگاه کنیم، مذاکرات رسمی دو کشور افغانستان و ایالات متحده بر سر همکاری های استراتژیک، معنی پیدا می نماید.

اگر از منافع اقتصادی آمریکا -منابع خام و انرژی فسیلی آسیای میانه- در این نوشته بگذریم، ایالات متحده به دلیل تهدید های امنیتی که بالقوه و بالفعل در منطقه وجود دارد نیز، پس از سال ۲۰۱۴ میلادی نیاز به حضور محدود در افغانستان را احساس می نماید.

افغانستان در حقیقت به دلیل بحران ها و مشکلاتی که در منطقه برای ایالات متحده به وجود آمده است، ارزش استراتژیک پیدا کرده است.

اما افغانستان تنها به خاطر حمایت های ایالات متحده نمی تواند با تهدید کشور های همسایه، طالبان، مشکلات اقتصادی، امنیتی و جمعیت رو به رشد خود در آینده مواجه شود.

اگر افغانها در مورد تشکیل یک دولت مقتدر و متحد، اقتصاد مشروع و ادغام در تجارت پر رونق منطقه به توافق نرسند، بحران های بنیادین خود را از راه دلار و تفنگ آمریکا نمی توانند حل کنند. از این رو، بر ما لازم است که روند انتقال مسوولیت ها را نه به معنای نظامی آن، بلکه با قبول این واقعیت آغاز نمایم که افغانستان پس از جنگ، با مشکلات و بحران های بنیادینی مواجه خواهد شد که بدون یک دولت ملی توسعه گرا و دموکراتیک از پس حل آن بر نخواهد آمد.

پرسش خروج نیروهای آمریکایی از افغانستان همواره برای مردم این کشور توام با دلهره از یک آینده نامعلوم است سوالی که یک ملت با کراحت از خود می پرسد این است که آیا برای ثبات نسبی کشور هنوز به سربازان خارجی نیاز است؟

تصور عمومی در افغانستان این است که آمریکایی ها پس از سال ۲۰۱۴ میلادی افغانستان را به طور قطع ترک می گویند و حتی عده ای هم خروج نیروهای آمریکایی را با خروج سربازان شوروی سابق در سال ۱۹۸۹ میلادی مقایسه می کنند.

ولی تعدادی هم هستند که این مقایسه را قبول نداشته و می گویند که ایالات متحده به یکباره نمی تواند افغانستان و منطقه را ترک بگوید و نباید خروج سربازان کشوری را که دارای بیشترین پایگاه های نظامی در جهان است، با خروج اتحاد جماهیر شوروی در آستانه ی فروپاشی دهه هشتاد میلادی مقایسه کرد.

جالب این است که صحبت از خروج نیروهای آمریکایی ذهنیت عمومی را در کشور به خود مشغول داشته است اما در عین حال، مقام های بلندپایه دو کشور مذاکرات خود را بر سر استراتژی همکاری های بلندمدت آغاز کرده اند. آیا این دوگانگی، ایجاب تجدید نظر در مفهوم "خروج نیروهای آمریکایی" و مقایسه آن با شکست اتحاد شوروی در گفتمان سیاسی و رسانه ای افغانستان را نمی نماید؟

در حالی که آمریکا منافع خود را در افغانستان، پاکستان و کل منطقه به رسمیت می شناسد، اما با توجه به بحران اقتصادی و افزایش قروض ملی اش، در صدد کاهش نیروها در افغانستان است تا حضور محدود خود را به صورت پایدار، در منطقه حفظ نماید.

به این صورت، کاهش نیروهای آمریکایی در افغانستان را بیش از آنکه به عنوان خروج کامل تلقی کنیم، باید با دید مثبت، کاهش تدریجی نیروها را یک "عمل ناگزیر" به حساب آوریم که حکومت افغانستان، مانند هر حکومت مستقل دیگر دفاع ملی، تامین اقتصادی و اداره مستقلانه امور کشور را به عهده می گیرد و حاکمیت ملی و اعتماد به نفس عمومی را احیا می نماید.

"برکسی پوشیده نیست که ذهنیت غالب در میان برنامه سازان افغان و بسیاری از تحصیلکرده های کشور این است که افغانستان از راه همکاری های استراتژیک و مشخص با آمریکا می تواند خطرات و تهدید های کشور های همسایه خود را دفع نماید."

در عین حال، در چارچوب توافقات جدید میان افغانستان و متحدان بین المللی اش، نوع همکاری ها و شرایط حضور قانونمند و محدود نظامی و اطلاعاتی آمریکا، بریتانیا و سایر کشور های اروپایی را که مایل به کمک به افغانستان باشند، تعیین می نماید.

اما در عین حال، نمی توان نادیده گرفت که نفوذ سیاسی و منافع هژمونیک ایالات متحده در منطقه نیز در مقاطعی، به ویژه در هنگام بحران های منطقه ای، این حاکمیت را به خطر مواجه خواهد ساخت.

می توان گفت که آمریکا پس از سال ۲۰۱۴ میلادی به ۲۰ تا ۳۰ هزار نیرو در افغانستان نیاز دارد تا منافع اقتصادی و سیاسی اش را در منطقه حفظ کند، جلو شعله ور شدن یک جنگ داخلی دیگر و یا سقوط این کشور به دست طالبان را بگیرد، مراقب اوضاع نظامی و سیاسی منطقه به خاطر تهدیدات هسته ای پاکستان و یا منازعه با هند باشد و در نهایت فرآیند انتقال مسوولیت ها از ناتو به دولت افغانستان را تحت نظارت خویش قرار دهد.

برویم و یا نرویم؟

در تمامی اظهارات رسمی مقام های آمریکایی نکوهش جنگ عراق و افغانستان، اجرای جدول زمانی خروج نیروها از این دو کشور و در نهایت بازگشت سربازان خسته آمریکایی به خانه به وفور به چشم می خورد. ولی، تردید در این اظهارات ناشی از مواضع متناقض سیاستمداران و نظامیان آمریکایی حکایت دارد.

به گزارش تلویزیون سی ان. ان، به تاریخ ۱۱ جنوری/ ژانویه ۲۰۱۱ میلادی، آقای جو بایدن، معاون رئیس جمهوری آمریکا، گفت، "در صورت تمایل افغانها آمریکا پس از ۲۰۱۴ نیز در افغانستان باقی خواهد ماند." به گفته او، " آمریکا قصد ملت سازی را در آنجا نداشته و این از جمله مسوولیت های خود افغانها است، اما ایالات متحده می تواند به آنها در راستای این اهداف پس از سال ۲۰۱۴ کمک نماید."

در نوامبر ۲۰۱۰ میلادی، آقای فو راسموسن، دبیر کل ناتو در لیسبون قرارداد همکاری های بلندمدت را با حامد کرزی، رئیس جمهوری افغانستان، به امضا رساند که بر اساس این قرارداد، "ناتو تا زمانی که افغانستان نیاز به حمایت داشته و همچنان خطر بازگشت تروریست ها به افغانستان احساس شود، در این کشور حضور خود را حفظ خواهد نمود."

آمریکا سیاست مشابهی را در عراق اتخاذ کرده است. سربازان آمریکایی از شهرهای بزرگ عراق عقب نشینی کرده و مسوولیت های امنیتی را به حکومت عراق سپردند ولی برخلاف وعده های قبلی آقای باراک اوباما مبنی بر خروج کامل از این کشور، مقام های بلندپایه آمریکایی تمایل دارند که حکومت آقای نوری المالکی برسر حضور محدود نیروهای آمریکایی در عراق با آنها به توافق برسد.

آقای لیون پاتنا، وزیر دفاع جدید آمریکا، در اولین سفر خود به عراق از ابهام و تردید این کشور در ارتباط به حضور و یا عدم حضور امریکا نا راض به نظر می آید. وزیر دفاع امریکا مصرانه از مقام های عراقی می خواهد که هر چه زودتر تصمیم خود را در این مورد اعلام کند. در حالی که ژنرالان بلندپایه آمریکایی به روشنی تمایل خود را به حضور بلندمدت در افغانستان و عراق- دو جنگ بدنام و پرهزینه- نشان می دهند، اما سیاستمداران دموکرات و جمهوری خواه به خاطر خشم افکار عامه و ترس از انتخابات ریاست جمهوری، همچنان پابندی خود را به خروج کامل سربازان شان اعلام می دارند.

نیاز متقابل آمریکا و افغانستان

زلمی خلیلزاد، سفیر سابق آمریکا در افغانستان و عراق، در مصاحبه ای با روزنامه هشت صبح چاپ کابل، اذعان کرد که افغانستان و آمریکا به دلیل تهدیدها و منافع مشترک به یکدیگر نیاز دارند. به گفته او، " افغانستان بیشتر به همکاری بلندمدت با ایالات متحده محتاج است."

شفاخانه ولایتی غور، ۸۰ بستر ۱۶۰ مریض!

باغ و سبزه بهشت یزدان است

محمود بی پروا

سبزه های خدای رحمن است
که حیات را بقا وسامان است
آن خداست که آفرید گیاه
چون صفاتش رحیم و رحمن است
هر گیاهی که از زمین روید
نعمت ذالجلال غفران است
نزد من برگی از گیاه سبز
بهتر از خاتم سلیمان است
آنچه که برگ یک گیاه سازد
به یقین دان ثبوت منان است
رنگ سبزی گیاه زدید من
خوبتر از بهشت عدنان است
خاک را مانع از وزش باد
آب در بطن خاک جریان است
لذت حاصل هوا ز گیاه
مژده شادی از گلستان است
چشمه ساران ز جهد او به صدا
دایم از آب خود نواخوان است
این گیاه است که می کند این کار
چونکه تابع به ذات سبحان است
هر چه او میکند و می سازد
واقعا بر رفاه انسان است
فیض هاست در وجود او
که به توضیح کی به پایان است؟
هر که بر پا کند ستیزه به او
فقر و قحطی از آن نمایان است
هر کجائی گیاه شده نابود
خاک بیچاره لوج و عریان است
نبود آب و خور نه پاک هوا
زانکه بنیاد سبزه ویران است
نیست دیگر سراغی از هستی
چونکه جسم حیات بیجان است
پس بکشید ای عزیزانم
تا شمارا توان بفرمان است
که بسازید خاک را زنده
از گیاهان که لایق و شان است
خوبی ها و صفات سبزی ها
پیشروی شما نمایان است
بگذرید از نفاق و هم از جنگ
غرس! باغی که خواست و ارمان است
ای جوانان! به حد همت خود
سعی ورزید تا که امکان است
اندرین راه با نشاط و شعف
کار سازنده از جوانان است
حکم قرآن به ما شده واضح
باغ و سبزه بهشت یزدان است

ها از طبقه نکور استخدام شده اند و فکر نمی کنید که نرس های اناث در اینجا موثرتر باشند؟ وی در جواب گفت که: «در وقت استخدام ما از طریق ممکن اعلان می کنیم و همه را اطلاع می دهیم؛ اما از طبقه اناث کسی حاضر نمی شود، لذا ما راهی دیگری نداریم جز اینکه در این بخش ها هم نرس های مرد استخدام کنیم.» داکتر یعقوبی می افزاید که مشکل اصلی این است که در ولایت غور مکتب نرسنگ موجود نیست. اگر این مکتب در غور می بود طبقه اناث در آن درس می خواندند و بعد از فراغت به شفاخانه و کلینیک ها استخدام می شدند.»

رییس شفاخانه ولایتی عمده ترین مشکلات شفاخانه را نداشتن تعمیر معیاری و نداشتن جای، کمبود داکتران، کمبود پرسونل اناث و فراهم نبودن زمینه ارتقای دانش مسلکی داکتران می داند و می گوید که برای حل این مشکلات، پیشنهاد های مشخصی به وزارت فرستاده ایم و امید داریم که یک راه حل پیدا نمایند. داکتر علی محمد صمدی داکتر موظف در شفاخانه ولایتی غور ضمن تایید مشکل دوا، نبود تعمیر استاندارد و نبود پرسونل مسلکی کافی از بسته بودن دواخانه های شهر در شب یاد می کند و می گوید: «گاهی وقت ها نصف شب از خواب بیدار می شویم و مریض را معاینه می کنیم. وقتی که به دواخانه مراجعه می شود آنها بسته هستند. ما از ریاست صحت عامه توقع داریم تا به نحوی، به صورت نوکریوالی یا هررقمی که ممکن است یکی از دواخانه های شهر را در جریان شب بازنگهدارند تا مشکلات مریضان عاجل رفع شود. ما در شفاخانه تمام ادویه جات را در اختیار نداریم و مجبوریم به بازار مراجعه کنیم. خاتم روشن عظیمی که به عنوان قابله، در بخش نسایی / ولادی در شفاخانه ولایتی، خدمت می کند نیز از مشکل جای و تعمیر در شفاخانه صحبت می کند و می گوید که در بخش نسایی ولادی داکتر متخصصی که در تشکیل داریم پیدا نمی شود و این واقعا یکی از مشکلات اساسی این قسمت می باشد. او علاوه می کند که «این بخش برای فعلا گنجایش حدود ۲۰ تن مریض را دارد که در این اوقات بعضی شب ها ۱۳، ۱۴ و گاهی ۱۵ مریض نیز داشته ایم.» خاتم عظیمی آمدن پایوازان زیاد همراه مریضان را در رابطه به مساله جای یکی از مشکلات دیگر عنوان می کند و از مردم می خواهد که این موضوع را هنگام مراجعه به شفاخانه در نظر بگیرند. خاتم عزیزه کمالی یک تن دیگر از قابله ها در شفاخانه ولایتی، می گوید که مردم بعضی اوقات مریضان خویش را بسیار دیر به شفاخانه می آورند. او توصیه می کند مریض ها باید زودتر به شفاخانه مراجعه کنند و ویزیت (ملاقات) های قبل از ولادت و بعد از ولادت را به طور منظم انجام بدهند تا از مرگ و میر اطفال و مادران بیشتر جلوگیری صورت بگیرد. داکتر جمعه گل یعقوبی رییس شفاخانه، در اخیر ضمن تأیید این توصیه ها، از تمام داکتران و پرسونل شفاخانه ولایتی به خاطر زحمت ها و تلاش های شان سپاسگزاری می کند که شب و روز مصروف خدمت به مردم خود هستند. او از ماهنامه ۲۱ نیز ابراز امتنان می کند و آمادگی نشان می دهد که ریاست شفاخانه همیشه حاضر است به سوال های رسانه ها پاسخ بگوید و صدای خویش را از این طریق هم به مردم برساند. یعقوبی بیشترین واقعات شفاخانه را حادثات ترافیکی ذکر می کند و از مردم می خواهد که در رانندگی احتیاط کنند.

شفاخانه ولایتی غور از جمله پنج شفاخانه ای است که اولین بار، تحت برنامه اصلاحات شفاخانه های وزارت صحت عامه قرار گرفت که مجموعه خدمات اساسی شفاخانه ای را در بخش های جراحی، نسادی ولادیدی، داخله عمومی، داخله اطفال، سوء تغذی، صحت روانی، فارمیسی، عاجل، لابرتوار و بانک خون، اکسری، التراسوند، خدمات مریضان سرپا، و خدمات امبولانس، برای مردم غور ارایه می دارد. این شفاخانه که در حال حاضر ۸۰ بستر دارد به گفته داکتر جمعه گل یعقوبی رییس شفاخانه ولایتی، برخی اوقات تا ۱۵۰ و ۱۶۰ مریض را نیز از روی ناچاری می پذیرد. یعقوبی می گوید: «از جمله ۹ تن متخصصی که در تشکیل داریم فقط ۲ تن را با خود داریم و همین طور از ۲۱ تن داکتری که در تشکیل ما هست، صرف ۹ تن داکتر در اختیار داریم.» وی علت این کمبود را نیامدن داکتران و متخصصین به ولایت غور می داند و علاوه می کند که ما «برای اینکه داکتران را تشویق نماییم تا به غور بیایند یک سلسله طرح های هم به وزارت صحت عامه داده ایم که تا حال عملی نشده و امیدواریم که در آینده بتوانیم این خلاء را پر نماییم.» وقتی از رییس شفاخانه در مورد عوامل شدت امراض و ازدیاد مریضان پرسیدیم وی در پاسخ گفت که: «علت ازدیاد مریضان در این فصل بیشتر اسهالات، سینه و بغل، آب آشامیدنی غیرصحتی، عدم رعایت بهداشت شخصی، آگاهی نداشتن مردم از شیوه های وقایه، خشکسالی، نبود غذای مفید و کافی و یک سلسله علل و عوامل دیگر می باشد.» حلیمه خانم (مستعار) باشنده قریه بردیز ولسوالی چهارسده که طفلش در بخش اطفال شفاخانه بستری است به ۲۱ گفت: «من دو روز می شود که اینجا هستم. زمانی که به شفاخانه رسیدیم بدون کدام معطلی طفل ما را به بستر گرفتند.» این خاتم از برخورد داکتران، ارایه خدمات، نظافت اتاق ها و غذای شفاخانه راضی بود؛ اما می گفت که «شفاخانه باید تمام دواها را بدهد، ما مردم غریب هستیم توان این را نداریم که از بازار دوا بخریم.» غلام غوث چهل ساله، باشنده قریه کاسی که طفلش در بخش داخله بستری بود نیز عین همین حرف ها را می زد و از کمبود دوا صحبت می کرد؛ اما داکتر یعقوبی در مورد کمبود ادویه می گوید که: «اول خو، تعداد مریض ها بیشتر از اندازه است که وزارت صحت، امکانات در نظرمی گیرد و دوم این که در کمیته تدارکات، خریداری دوا بسیار معطل می ماند و ما هنوز در سال ۱۳۹۰ دوا خریداری نتوانسته ایم. از طرف دیگر واقعا بودجه که برای خریداری ادویه و سامان و لوازم طبی و وسایل مورد نیاز، تخصیص داده می شود کافی نیست و تقریبا حدود پنجاه درصد از ضروریات ما را بیشتر کفایت نمی تواند. باز هم ما، از طرف شب تمام ادویه مورد ضرورت را به مریض می دهیم؛ اما طرف روز چاره دیگر نداریم مگر اینکه برخی از اقلام ادویه را مردم خودشان از بازار تهیه نمایند.» زمانی که از داکتر یعقوبی پرسیدیم چرا در بخش اطفال و خانم ها تمام نرس

گفتمان حقوق بشر در اندیشه دینی

دکتر عبدالکریم سروش

دکتر عبدالکریم سروش روز چهارشنبه بیست و نه ژوئن در نشستی که به همت جمعی از علاقمندان در آکادمی ملنشتون شهر کلن آلمان بر پا شد، به ایراد سخنرانی پرداخت و در ابتدای سخن خود در تبیین اصطلاح "روشنفکری دینی"، با رد دیدگاهی که مفهوم "روشنفکری دینی" را مفهومی متضاد می داند، این نوع بحث ها را انتزاعی و غیر مفید خوانده و تحقق عملی روشنفکری دینی را بهترین دلیل بر امکان آن دانست. سروش روشنفکران دینی را اندیشمندانی معرفی کرد که دارای تعلق دینی هستند، یعنی دل در گرو حقیقت و هویت دینی دارند، ولی در عین حال روحانی نیستند. به نظر دکتر سروش روشنفکران دینی این امتیاز را دارند که از دین ارتزاق نمی کنند و: "سقف معیشت بر ستون شریعت" استوار نمی کنند و همینطور تک منبعی نیستند، یعنی صرفاً بر منابع درون دینی اکتفا نمی کنند بلکه با معارف برون دینی هم آشنا بوده و در دیالوگ هستند. سروش امتیاز دیگر روشنفکری دینی را فقدان هویت صنفی این جریان دانست و اضافه کرد، صنفی بودن باعث می شود در بسیاری از موارد حقیقت قربانی منافع صنفی شود.

دکتر سروش ظهور روشنفکری دینی را به خاطر نیاز عملی جامعه به آن دانست و با اشاره به حسینیة ارشاد به عنوان نماد روشنفکری دینی گفت: این مرکز تاسیس شد تا نیازهایی را از جامعه پاسخ بدهد که جاهای دیگر آنها را تامین نمی کردند.

این روشنفکر و فیلسوف ایرانی، سپس به تبیین بیشتر ویژگی اول روشنفکران دینی یعنی تعلق خاطر آنها به حقیقت و هویت دینی پرداخت و گفت: پیامبران از جمله پیامبر اسلام تجربه ای توحیدی از هستی داشتند و قولوا لا اله الا الله تفلحوا نیز حکایت از همین تجربه دارد. پیامبر نگاهی جدید به هستی داشت و همه جای جهان را پر از خدا می دید: فایما تولوا فثم وجه الله. او می خواست انسانهای دیگر را نیز در این تجربه شریک کند. برای اینکه این تجربه در جان مسلمانان و پیروان پیامبر جان بگیرد و در دل آدمیان رسوخ پیدا کند و سبب شود که آنان زندگی خود را بر اساس این پیام تنظیم کنند، قواعدی اخلاقی و فقهی از جانب پیامبر وضع گردید. سروش در ادامه تبیین جنبه هویتی دین اسلام گفت: به نظر من هدف از وضع قواعد مذکور صرفاً تربیت جان آدمی نبود بلکه ساختن یک هویت مشترک بین پیروان خود، متمایز از سایر ادیان هم بود. به عنوان مثال قبله صرفاً برای این بود که مسلمانان به هویتی مستقل دست یابند. که از قضا به درخواست خود پیامبر بود و هیچ انگیزه و علت دیگر نداشت. اینجا یک هویتی پیدا می شود. یک امت متفاوت با آداب و نام خاص.

وی افزود البته باید در حفظ و تداوم بخشیدن به این هویت همت گماشت. هویت نوعی با هم کردن سرمایه های اجتماعی است و مثل یک بدن ارگانیکی رفتار می کند. فرهنگ اسلامی با مرزهایی که پیامبر کشیده و با آداب و اخلاقی که پیامبر اسلام تعیین کرده بود رشد تاریخی کرده و بالیده و میوه های آبدار و شیرینی هم تحویل بشریت داده است. این فرهنگ یک هویتی دارد و یک حقیقتی و این هویت از دل آن حقیقت جوشیده است و هویت سوار بر این حقیقت شده است.

دکتر سروش جنبه هویتی دین را مانند هویت ملی و زبانی دانست که الزاماً به معنی برتری یکی بر دیگری نیست، ولی سرمایه اجتماعی برای اعضای خود ایجاد می کند. ما نمی توانیم زبان خود را کنار بگذاریم چون ما با آن زبان می اندیشیم و شعر می خوانیم و جوک می گوئیم و ... دین هم چنین امری است یعنی بعد از مدتی تبدیل به زبان و فرهنگ قوم می شود طوری که بدون آن اصلاً این قوم جهان را نمی تواند بفهمد. چنانچه به عنوان مثال کمونیستهای ما هم وقتی کشته می شدند به آنها شهید می گفتند.

این محقق دینی همچنین بیان داشت که روشنفکری دینی هم به هویت دینی تعلق خاطر دارد و هم به حقیقت دینی، یعنی اولاً به آن جهان بینی و آن توحیدی که پیامبر آموزش داد و آن تجربه ای که او آن را برای ما به ارث نهاد و ثانیاً به هویت و پوشش محافظی که برای آن حقیقت تدبیر کرد. وی افزود تجربه پیامبران تجربه ای بود که می خواستند آنرا با انسانها در میان بگذارند. تعبیر خوبی در عرفان است که مثلاً می گویند: "فلان عارف خوانسالار فقر محمدی است"، یعنی سر سفره پیامبر نشسته است و طعمی را که او آماده کرده است تقسیم می کند و به بقیه هم تعارف و معرفی می کند. اعضای این هویت یکدیگر را بهتر می شناسند.

دکتر سروش ضمن اظهار تأسف و تعجب از اینکه برخی کمر همت به کشتن دین می بندند گفت: اولاً این فکر خامی است که برخی فکر می کنند می توان دین را از بین برد. این شجره طیبه را که ریشه دوانده است حتی نمی توان خیال برانداختن آن را کرد. به نظر دکتر سروش حتی اگر الان دهها هزار نفر از دین اسلام خروج کنند اتفاقی نمی افتد. وی اضافه کرد که از بین بردن هویت دینی علاوه بر اینکه ممکن نیست، مطلوب هم نیست. این مثل آن می ماند که کسی با زبان خود دشمنی کند مثلاً به صرف اینکه در این زبان کلمات ناسزا وجود دارد. مگر هیچ زبانی را می شود از نو ساخت؟ باید همین زبان را به کار برد و در دل همین زبان مقاصد خود را برآورد کرد. اگر جایی هم نقصانی و تنگنایی دارد باید به رفع و دفع آن نواقص و تنگناها همت کرد. در جامعه ما (ایران) که این حکومت ملقب به اسلام فجایی کرده است برخی از هموطنان ما از آن رویگردان شده اند. من که نمی توانم بگویم چون زبان فارسی ابزار فحش گوئی و رکیک گوئی افرادی مثل حکیم سوزنی سمرقندی و ایراج میرزا شده از زبان فارسی دست بشویم. من اگر توانایی دارم می نشینم چند تا شعر خوب می گویم. علاوه بر این با دو تا شاعر رکیک گو که تمام تاریخ زبان فارسی ملوث نمی شود. ما رومی و سعدی و حافظ و ... هم داشته ایم.

دکتر سروش همچنین گفت به جای دشمنی و تحقیر کردن و کاشتن تخم نفرت باید به شناخت این فرهنگ همت گماشت. دکتر سروش از اینکه برخی از ایرانیان مقیم غرب از آزادی اینجا سوء استفاده می کنند و نفرت و تحقیر نسبت به دین و دینداری تولید می کنند اظهار تأسف کرد. وی پس از تبیین دو جنبه حقیقتی و هویتی دین ادامه داد: روشنفکر دینی اصل دین و حقیقتی که پیامبر تعلیم داده است را می پذیرد ولی آلوده شدن آن به خرافات را نمی پسندد و تحمل نمی کند و آن را می پالاید. روشنفکران ضد دینی اصل دین را خرافه می دانند. ولی ما معتقدیم پیامبران امر شریف و لطیفی را آورده اند و جهان جدید به خاطر دور ماندن از آن پیام با معضلاتی روبرو شده که جز با روی آوردن به آن پیام مشکلاتش حل نخواهد شد. این طمعی که انسان امروز را فراگرفته، چون فکر می کند همه چیز محدود به این دنیا است و در این دنیا باید حداکثر نفع را به دست آورد ولو با تعدی به دیگران، دستیابی به صلح و آرامش و خوشبختی را مشکل می کند. با اعتقاد به یک دنیایی فراختر و عالمی کبیر بسیاری از این طمعها فرو خواهد نشست و زندگی بهتر خواهد شد. اعتقاد به کرامت و شرافت ذاتی انسان که مورد تاکید گفتمان حقوق بشر است در سایه یک اندیشه دینی که به یک منبع ازلی اعتقاد دارد ممکن است.

حالا اگر هویت و حقیقت دینی هم به عنوان یک اندیشه زلال دچار آلودگیهایی شده است ما باید برای از بین بردن کجی ها و آلودگیها همت کنیم نه اینکه کل مجموعه را منکر بشویم. اگر روی آب زلال را کف گرفته است باید کفها را کنار زد تا به آب زلال رسید. وظیفه روشنفکری دینی پالایش دین از خرافاتی است که در طول تاریخ بر دامن دین نشسته است. تمام آنچه در طول تاریخ دین گرد و غبار گرفته است باید از زیر خاک غفلت تاریخ بیرون کشید و تمیز و شفاف کرد.

در پایان جلسه برخی از حضار سوالات و نقطه نظرانی را مطرح کردند که عموماً مربوط به تاکید دکتر سروش به بخش هویتی دین بود. برخی به این نکته اشاره کردند که هویت مخصوصاً نوع دینی آن زندانی است که مانع ارتباط سالم و مطلوب با "دیگری" می شود. که دکتر سروش گفت: هویت اگر چه یک زندان است ولی سرمایه اجتماعی هم هست و گذشته از آن ما هیچ گریزی از هویتها نداریم. شاید هویت خود را عوض کنیم ولی همیشه در یک هویت زندگی می کنیم. یکی دیگر از سوالها به آلترناتیوهای دین در بحث اخلاق و معنویت اشاره داشت که به عنوان مثال در ایران آقای ملکیان بر معنویت و اخلاق مستقل از دین تاکید دارند. دکتر سروش ضمن پذیرش امکان این بحث، حقیقت و هویت دینی را منبع انگیزه بیشتر و الگویی مناسب برای زندگی اخلاقی دانست.

سربازان پی آر تی و سربازان اردوی ملی برای یک هدف مشترک با هم کار می کنند.

به تاریخ ۱۱ جولای سربازان پی آر تی همراه اردوی ملی افغانستان یک گزوه مشترک را انجام دادند. این سربازان از قریه شیخ المنند دیدن کردند. اهالی این قریه با سربازان ملاقات نموده و در مورد مشکلات شان و وضعیت امنیتی گفتگو کردند.

دگر وال محمد میر امیری در این دیدار با مردم گفت: با حمایت آیساف به صورت قاطعانه در جستجوی حل مشکلات امنیتی هستیم. اما شما باید درک کنید که همکاری شما در این راستا خیلی مهم است شما باید به ما اعتماد داشته و تمام مسائل مربوط به امنیت را به نیروها ما گزارش دهید. ما اگر مشکلات را نشناسم آنها را نمی توانم حل نمایم. تیم آموزشی که در قرارگاه پی آر تی موقعیت دارد مسؤل تربیت و مشوره دهی پایدار فعالیت های اردوی ملی و سربازان تولی اردوی ملی مستقر در چغچران را اجرا می کند.

در جریان کورس های آموزشی سربازان اردوی ملی در مورد استفاده از سیستم مخابراتی و تسلیحات آموزش می بینند.

علاوه بر این پلان ها برای انجام وظایف مشترک مانند اجرای گزوه، تأمین امنیت میدان هوای و پوسته های تلاشی وجود دارد سربازان اردوی ملی و پی آر تی مسوول انجام این وظایف می باشند. سربازان تولی اردوی ملی از آغاز امسال در ولایت غور مستقر شدند. هدف اصلی این تولی حمایت پولیس ملی افغان می باشد.

تیم پی آر تی همراه با نیروهای ملی امنیتی افغان تلاشهای شان را در حمایت از نظام مشروع و قانونمند ادامه خواهند داد.

بخش مطبوعاتی پی آر تی

رمضان ماه برکت و نزول رحمت الهی

ریاست ارشاد، حج و اوقاف

الحمد لله والصلوة والسلام على رسول الله .

اما بعد : ملت مؤمن و خداپرست! همه می دانیم که ماه مبارک رمضان که ما ، در آن قرار داریم ماهی است بزرگ. ماهی که برگزیده پروردگار ما است. که قرآن در آن منزل ، شب قدر در وی مفضل ، روزه در وی فریضه ، قیام شب در وی سنت ، دعا در وی مقبول و حسنه در وی مضاعف است. این چه ماه است که در همه ما ه ها شاه است چنانچه الله (ج) می فرماید:

« يا ايها الذين آمنوا كتب عليكم الصيام كما كتب على الذين من قبلكم لعلكم تتقون » (سوره بقره ، آیه ۱۸۳) - ترجمه: « ای مؤمنان روزه بر شما فرض گردانیده شد چنانکه بر کسانی که قبلا از شما بودند نیز فرض شده بود تا شما در اثر آن به پرهیز گاری نائل شوید» همچنان از پیامبر بزرگوار اسلام روایت شده است: عن ابی هریره (رض) قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم « أتاكم رمضان شهر مبارك فرض الله عليكم صيامه تفتح فيه ابواب السماء وتغلق فيه ابواب الجحيم وتغل فيه مردة الشياطين لله فيه خير من الف شهر من حرم خيرها فقط حرم » (رواه احمد والنسائي) ترجمه: « از ابی هریره (رض) روایت است رسول بزرگوار اسلام فرمود: ماه مبارک رمضان به شما آمد. خدا بر شما روزه این ماه را فرض کرده است. در این ماه در وازهای آسمان باز کرده می شود و دروازه های دوزخ بسته می شود، در این ماه شیاطین زنجیر کرده می شوند، در نزد خداوند در این ماه شبی است که فضیلت آن از هزار ماه بهتر است. کسی که از خیر این شب محروم شود که عبارت از لیلۃ القدر است. بتحقیق که محروم شده است از خیر همین شبها) . روزه در لغت به معنی امساک ، یعنی خود داری و کنارگیری است و در اصطلاح شرع، عبارت از خود داری و کنار گیری از خوردن و نوشیدن و مباشرت است از طلوع صبح صادق تا غروب آفتاب.

شروط وجوب الصوم: ۱ - اسلام ۲ - عقل ۳ - بلوغ ؛ شروط وجوب اداء الصوم: ۱ - صحت ۲ - اقامه. اشخاصی که روزه بر آن ها فرض نیست قرار ذیل اند: ۱ - کافر ۲ - دیوانه ۳ - طفل.

اشخاصی که روزه گرفتن بالای آنها لازم نیست بعد از رفع ضرورت بالای ایشان قضاء لازم است: ۱ - مریض ۲ - مسافر ۳ - زن حامله (بعد از تشخیص طیب) ۴ - زن شیر ده (عند الضرورت) ۵ - شیخ فانی (برای آن فدیله لازم است) شایسته خواهد بود که در حکمت های جسمی و روحی ، مادی و معنوی آن پرداخته شود، تا باشد جامعه مسلمانان و صائمین با معرفت و شناخت از معنی و حکمت فردی و اجتماعی رمضان و صوم قرار گرفته با علم و عمل مخلصانه در تطبیق این رکن چهارم از ارکان دین مبین اسلام بسیج شویم. علماء روزه را بر سه قسم تعریف کردند: اول روزه شریعت، دوم روزه طریقت، سوم روزه حقیقت. اما روزه شریعت آن است که مردم خود را از خوردن و آشامیدن و جماع کردن از صبح صادق تا شام نگهدارند. دوم روزه طریقت: آن است که با وصف مذکور در روزه شریعت زبان و جوارح دیگر را از مناهای باز دارد و هر که روزه دارد و غیبت و دورغ و یا سخن چینی کند روزه آن در نزد اهل طریقت بشکند چنانچه رسول گرامی اسلام می فرماید: « الصوم جنه من النار مالم تحرقه الغيبة » (یعنی روزه سپر است از آتش تا وقتی که غیبت آن سپر را پاره نکند) سوم روزه حقیقت: آن است که روزه دار با در نظر داشت اوصاف مذکور خود را از تمام معاصی نگاه دارد. چنانچه عجب ، کبر ، غرور و یا حسد در آن راه نداشته باشد. تنها دردل آن عشق الله جای داشته باشد. در روزه حکمت های زیاد وجود دارد ، اما در رئیس این حکمت ها است:

اول این است که روزه داشتن باعث تقوا و پرهیز گاری انسان می گردد ، و اراده اش را به ترک خواهش های حرام و نامشروع تربیه می دهد. پس روزه شهوت و خواهش های خوردن و نوش و آروزهای جنسی را زیر کنترل می گیرد. در حالیکه تمام سعی و کوشش بشر برای اشباع این دو . غریزه است ضرب المثل معروف است « المرء سعی لخرابه بطنه وفرجه» (تمام جد جهد شخص برای اشباع شکم و غریزه جنسی اش است .)

دوم روزه خاص برای خدا است . از همین سبب است خداوند در حدیث قدسی می گوید « کل عمل آدم له الا الصوم فانه لی وانا اجزه به یدع طعامه وشرابه وشهوته» یعنی (هر عملی بنی آدم برای خود اوست مگر روزه زیرا آن برای من است و خود من پاداش آن را می دهم.)

سومین حکمت روزه تربیه دادن نفس با صبر در برابر شداید و مشکلات فی سبیل الله است. زیرا روزه باعث تقویت اراده و قصد می گردد و انسان را در برابر خواهش های نفسانی و آروزهای جسمی اش حاکم می سازد و او را از قید بندگی جسمی و اسارت شهوت می ر هاند . چهارمین حکمت : روزه در وجود انسان ملکه دوستی ، مهربانی، و شفقت را تولید و تربیه می کند و انسان را رقیق القلب ، پاک نفس باعظوفت و مشفق می گرداند.

در آخر از همه مسلمانان خواهشمندیم که این ماه مبارک و رحمت الهی را با خلوصیت کامل پذیرایی نموده و آنچه که در توان ما از اخلاص و عمل است کوشا باشیم.

ومن الله توفیق

پروژه های انکشافی رمپ اپ در غور

پروگرام رمپ اپ حوزه غرب که توسط DAI تطبیق می گردد. دی ، ای آی که یکی از پیمانکاران USAID می باشد هدف آن حمایت از شهرداری های افغانستان در عرصه های مختلف به خصوص به وجود آوردن شرایط حفظ الصحه درست و محیط شهر داری مناسب برای شهروندان می باشد. پروژه منظور شده توسط این دفتر در ولایت غور قرار ذیل می باشد:

۱- پخته کاری پیاده روهای داخل شهر ۷۰۴۹ متر مربع.

۲- اعمار پلچک های داخل شهر ۱۰ پایه .

۳- ساختن زباله دانی ها استندرد به خاطر جمع آوری فضلات ۵۰ پایه.

۴- اعمار پارکینگ دکان های شهر داری غور پیشروی کابل بانک ۸۱۰ مترمربع.

۵- اعمار ساحه سبزپیشروی مستوفیت غور ۳۵۵ متر مربع.

دین محمد شکیب مشاور بخش پروگرام دفتر رمپ اپ به ماهنامه ۲۱ گفت این پروگرام دفتر امپ اپ برای دراز مدت به خاطر حمایت شهر داری غور می باشد و قرار است پروژه های عمده و اساسی دیگر نیز از طرف این دفتر در آینده نزدیک منظور گردد. وی افزود یکی از بخش های مهم کاری ما بلند ظرفیت کارمندان شهر داری فیروزکوه و حمایت تخنیکی شهر داری در قسمت تهیه وسایل و تجهیزات دفتر داری شهرمی باشد که در آینده نزدیک ، همه فعالیت های این دفتر توسط کدرهای مسکلی وانجینران مجرب ما آغاز خواهد شد.

رسیدگی به مشکلات مردم مسئولیت کیست ؟

محمد رسول اعتماد کارمند ولایت

رسیدگی به مشکلات اساسی مردم مانند بند برق، سرک استخراج معادن و ... مسئولیت کیست ؟ سال قبل که انتخابات پارلمانی در پیشرو بود، تعدادی از اشخاص در گوشه و کنار غور تلاش می کردند که خود را خادم دلسوز مردم معرفی کنند . حالا ببینید که، به مشکلات بی نهایت غور، کی توجه می کند. مشکلات بی شمار ۹۰ درصد مردم غور راتحت فشار دارد . از یک سو محیط زیست را در حال نابودی مواجه ساخته که تمام مزارع مردم تحت آفت سیلاب ها قرار دارد از سوی دیگر بالای شغل اساسی مردم که مال داری است تاثیرات عمیق به چراه گاهای بجای می گذارد .

حالا یک شهروند غور برای جمع آوری مواد سوخت فصل زمستان خود تشویش سال تمام دارد . توجه روی تمام مشکلات مردم مسئولیت نمایندگان و مقام درجه اول غورمی باشد . قبل از اینکه یک فاجعه برای مردم از مشکلات فوق اتفاق بیفتد باید توجه جدی صورت گیرد. تاجلوگیری شود.

آن قدر انرژی و تلاش که در آن طرف و این طرف به مصرف می رسد، نیم آن روی مشکلات فوق متمرکز شود ، من باور دارم که آن مشکلات کاهش می یابد.

پیشنهاد می کنم ، که علاج واقعه قبل از وقوع شود. یک نفر کارگر همراه امرکب خویش برای جمع آوری مواد سوخت می رود. حداقل ۸ ساعت طول می کشد که بار مرکب خویش را جور کند ، آنهم موادی که به ارزش نابودی محیط زیست می انجامد . مردم توقع دارند که این نگرانی های ما، امروز ، فردا ، دیگر فردا حل خواهد شد . نباید امید مردم به یاس و ناامیدی مبدل شود .

نشست بزرگ مشورتی در سالون ولایت

گزارشگر: تیمورشاه احمدی

روز ۳ شنبه، نشست کاری مشورتی بزرگی جهت بررسی مسایل امنیتی از بزرگان غور در سالون ولایت برگزار گردید و بزرگان و منتقدان در مورد اوضاع ولایت به اظهار نظر پرداختند. در نخست محمدشاه مجیدی رییس ارشاد، حج و اوقاف در بخشی از سخنان خویش گفت: «آنانی که تعصب منطقی را دامن می زنند و سمت و سو را وسیله و ابزار قرار می دهند نه تنها که اسلام نیستند، بلکه انسان هم نیستند» وی از والی غور خواست تا شخصا قومانده را کاملا در دست گرفته و در رفع مشکلات اقدام جدی نماید. سپس مولوی رمضان آخوندزاده و محمدصادق یوسفی نمایندگان مردم در شورای ولایتی غور، ضمن برشمردن یک سلسله نارسایی ها در اداره محلی، تاکید کردند که باید در روش ها و سیاست ها اصلاحات لازم به عمل آید.

حاجی کمال الدین مودودی عضو شورای عالی صلح، طرحی پنج ماده ای را پیشکش نمود که در آن آمده بود «کارمند دولت نباید در اداره دولتی از منافع طالب دفاع کند. دیگر اینکه گروهی از مجاهدین وموی سفیدان منحیث سفرای صلح به ولسوالی ها سفر کنند و مزایای صلح و حکومت داری را برای مردم تبلیغ نمایند.» همین طور امان الله بیک از بزرگان قوم، عوامل ناامنی را در چهار نقطه ولایت توسط طالبان خواند و پیشنهاد نمود که به خاطر سرکوبی آنها دولت باید به دسترس مردم امکانات قرار دهد. فضل الحق نجات از قوماندان جهادی و منتقد محل، خواهان تقویة اداره ولسوالی ها از نگاه وجوه مالی و مدیریت سالم شد و از دولت خواست تا مشکلات و چالش ها را با مدیریت قوی و کارآمد اداره نمایند. سخنران بعدی مولوی محمد عظیم عضو سابق شورای ولایتی غور بود که ضمن انتقاد شدید از مدیریت اداره محلی، گفت: «به یک و دو تن نمی شود که امنیت تأمین گردد.» او «از دخیل بودن برخی از مقامات حکومتی در ناامنی ها» صحبت کرد و خواهان توجه جدی مسولان گردید. مولوی مغفورالله استاد دارالعلوم مرکز ولایت، در روشنایی آیات قرآنی امنیت و اعتقاد را لازمه یکدیگر خواند و خطاب به حکومتی ها گفت: «شجاعانه و دلیرمردانه درمقابل نارسایی ها برزمید» او خواهان فتوای جامع و کامل از سوی شورای علما و ریاست ارشاد، حج و اوقاف شد تا به جواب تبلیغات طالب ها علیه مردم غلمین و دکانداران پرداخته شود.

جنرال خدایار قدسی فرمانده پولیس غور از آمادگی پولیس سخن گفت و خاطر نشان ساخت که تمام امکانات پولیس را در خدمت تأمین امنیت قرار خواهد داد. در اخیر دکتر عبدالله هیواد والی غور نظریات و پیشنهادهای بزرگان را جمع بندی نمود و از مقامات امنیتی خواهان جدیت و فوریت شد. والی غور از همکاری و حمایت مردم از دولت صحبت کرد و به مردم گفت «من نظریات شما را با مقام های مرکزی به زودی درمیان می گذارم. در صورتی که مقامات مرکزی بی تفاوتی نشان دهند و ما از مقامات مایوس شدیم آنگاه به مردم مراجعه می کنیم و تصامیم را به دست مردم می گذاریم. آن وقت لازم نیست من به صفت والی غور به شما اطمینان دروغین بدهم که امنیت شما را می گیرم. من دیگر ضرورت ندارم که والی غور باشم و شما را در تاریکی قرار بدهم. یا تصمیم قاطع دولت مرکزی را می آورم یا تصمیم و تدابیر را برای مردم شجاع غور واگذار می کنم چرا که مردم ما در تأمین امنیت تجارب خوب دارند و در جلوگیری از متجاوزین دست بالای دارند.»

عبدالله لعلزاد قوماندان امنیة دولتیاری:

حتایک نفر از مخالفین ویا القاعده به دولتیاری وجود ندارد

روزجمعه / ۳۱ / ماه سرطان (تیر) فرمانده پولیس ولسوالی دولتیاری، عبدالله لعلزاد در گفت و گویی با ۲۱ وضعیت امنیتی دولتیاری را «بسیار خوب» توصیف کرد و گفت «همین اکنون در حال انجام گزمه در یکی از قریه های دولتیاری می باشم. مردم این ولسوالی از برنامه های جمهوری اسلامی افغانستان کاملا حمایت و پشتیبانی می کنند و گام به گام با دولت همکاری هستند.» وقتی از آقای لعلزاد پرسیدیم که آیا گروه های مسلح غیر مسوول و یا مخالفان دولت در دولتیاری وجود دارد؟ وی در پاسخ گفت: «حتا یک نفر از افراد مسلح غیرمسوول و یا گروه های القاعده در دولتیاری وجود ندارد و من به نمایندگی از مسوولین امنیتی اطمینان می دهم که کدام مشکل امنیتی در اینجا موجود نیست» فرمانده پولیس دولتیاری از تجهیزات پولیس ولسوالی اظهار رضایت نمود و گفت «در سالهای قبل پولیس ولسوالی از لحاظ تجهیزات و امکانات خیلی ضعیف بود، خوشبختانه فعلا پولیس در تمام واحد های اداری از جمله دولتیاری، از هر نوع تجهیزات و امکانات نظامی برخوردار هستند.» به باور آقای لعلزاد وضعیت انکشافی و بازسازی نیز در این ولسوالی خوب است و پروژه های انکشافی بدون کدام مشکل در حال تطبیق می باشد. او از دولت می خواهد که بازم در ولسوالی دولتیاری برنامه های بیشتری را در عرصه بازسازی روی دست بگیرد. لعلزاد از همه مردم غور می خواهد که: «بیایید همه ما دست به دست هم بدهیم و در راه شگوفایی وطن خویش کار کنیم و از تمامیت ارضی و آبادی کشور قاطعانه و شجاعانه دفاع نماییم.» قابل یادآوری است که در سال گذشته چند مورد قتل و دزدی در مسیر شاهراه دولتیاری- چغچران به وقوع پیوسته بود که سرانجام مجرمین دستگیر گردیده و به پنجه قانون سپرده شدند. هر چند برخی از این حوادث از طریق مذاکره قومی حل و فصل گردید؛ اما روی هم رفته عاملان، شناسایی شدند و مردم همیشه با دولت همکاری داشتند.

اخبار کوتاه

یک شهروند زیلانده جدید اخیرا در ولایت غور دین اسلام را اختیار نمود. داکتر کالین که بعد ازین به نام عبدالرحمن یاد می شود در یک محفل بزرگ در مسجد شهدای شهر فیروز کوه در حضور مقامات بلند پایه حکومتی و صدها تن از مردم غور کلمه شهادت را بر زبان راند و گفت که من بادرک اخلاق نیکوی اسلامی و برخورد پسندیده همکارانم و مردم غور و به اساس مطالعات و تحقیقات خودم، اسلام آوردم و بسیار احساس خوشحالی می کنم.

به اساس کار اپراتیفی وسیعی و تلاش منسوبین ریاست امنیت املی و همکاری بزرگان محلی یک گروه ۱۵ نفری از مخالفان با درک حقانیت و فواید صلح و آرامش، از جنگ و مخالفت دست برداشته و با سلاح دست داشته شان به روند صلح و آرامش پیوستند و در بازسازی کشور شان سهم شدند.

یک محراب مسجد در حومه غرب فامیلی های فیروز کوه (چغچران) که از بودجه انکشافی وزارت ارشاد، حج و اوقاف آغاز یافته بود اخیراً به بهره برداری رسید.

تعداد ۵۰ تن از سربازان تازه جذب شده به پولیس ملی غور در دور دوم آموزشی شان در سال جاری مهارت های مسلکی را کسب نموده و رسماً مراتب تحلیف عسکری را به جا آوردند.

بیست تن از خانمها به مدت سه روز مهارت های تنظیم خانواده و حفظه الصحه شخصی را فرا گرفتند.

شورای مردمی غلمین همراه با علمای آن منطقه با صدور قطعنامه، خواهان پیگیری و دستگیری عاملین فاجعه اسفبار شهادت یک تن پولیس گردیدند و از حکومت خواستند که در این باره هرچه عاجل به اقدامات جدی متوسل گردد.

عده ای از بزرگان و منتقدین ولسوالی لعل و سرجنگل ضمن حمایت و پشتیبانی کامل شان از برنامه ها و سیاست های جمهوری اسلامی افغانستان، خواسته ها و مشکلات محلی شان را با دکتور عبدالله هیواد والی غور در میان گذاشتند. والی غور به مردم لعل وعده داد که دولت با تمام توان در ولسوالی لعل که یکی از مناطق امن و مطمئن غور می باشد به بازسازی و سازندگی خواهد پرداخت.

ساختمان رهاشی ولایت با سیستم امنیتی مجهزی شود. این پروژه که توسط پی آر تی چغچران تمویل می گردد به وسیله مؤسسه هماهنگی ارتقای مهارت های حرفوی و انکشافی قرارداد شده است. در نظر است تا محل دفاتر و بودباش مقام های بلند پایه دولتی با نصب دوربین های امنیتی، دیوار استنادی و سیستم امنیتی عصری مجهز گردد.

ورزشکاران غور یک دیگر با کسب مدال در عرصه ورزش درخشیدند. تیم کونک فوی آمریت ورزش غور در مسابقاتی که بین ۲۸ ولایت برگزار شده بود با کسب یک مدال طلا، یک نقره و دو برنز موفقیت کلانی برای این ولایت کمایی نمودند. امیرمحمد آمر ورزش غور می گوید هنوز مکان مناسب برای ورزشکاران ما آماده نشده و امکان مادی نیز در اختیار ما قرار ندارد بازم فعالیت و استعداد جوانان غوری مایه افتخار ما است و امیدواریم که روز به روز این افتخارات بیشتر گردد.

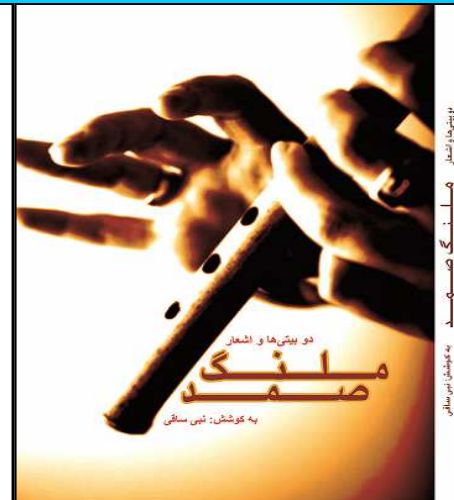
حدود دو ونیم کیلومتر از پیاده رو های داخل شهر همراه با ۵۰ محل آشغال دانی و ۸ پلچک توسط موسسه رمپ اپ و به کمک مالی ایالات متحد امریکا به زودی زیر کار می رود. سنگ افتتاح این پروژه اخیرا با حضور والی غور، شهردار چغچران و نمایندگان تمویل کننده و اجرا کننده گذاشته شد.

به وساطت و پادرمیانی شورای ولایتی صلح، شورای ولایتی غور و مقام های حکومتی منازعه بین اقوام زی رضا و تیمینی که موجب قتل و غارت های هم شده بود از میان برداشته شد. سران قوم یادشده در یک محفل همدیگر را به آغوش گرفتند و وعده دادند که دوباره باهمدیگر جنگ و دعوی نخواهند کرد.

مسابقات فوتبال در فیروزکوه

فدراسیون فوتبال غور و آمریت ورزش این ولایت در این فصل مسابقاتی را تحت نام «صلح و دوستی» در بین هشت تیم جوانان گروه الف، برگزار نموده بود. در این مسابقه تیم استقلال و تیم پیروزی به دیدارهای نهایی راه یافتند که در بازی نهایی تیم استقلال دو/یک تیم پیروزی را درهم شکست و توانست که لقب قهرمانی را از آن خود نماید. در اخیر این مسابقات به تیم های قهرمان و نایب قهرمان، از جانب فدراسیون فوتبال، لوازم ورزشی، کپ، لباس و توپ توزیع گردید. طبق یک خبر دیگر تیم امید پارسا که قبلا در جمع آمریت ورزش پروان فعالیت می کردند به اساس علاقه ای که داشتند به زیرمجموعه های آمریت ورزش غور پیوستند که در حال حاضر در کنار ورزشکاران این ولایت مصروف ورزش هستند.

دوبیتی های ملنگ صمد آماده چاپ شد

دوبیتی ها و اشعار ملنگ صمد یا ملنگ لیتان به کوشش نبی ساقی استاد دارالمعلمین عالی غور آماده چاپ شد. در این دفتر ۱۶۲ دوبیتی ، ۲۳ غزل ، ۲ رباعی و یک مثنوی گردآوری شده است. این دفتر که مقدمه مفصلی را نیز به قلم گردآورنده با خود دارد با کیفیت عالی و جلد مرغوب آماده گردیده که امید است به زودی لباس چاپ برتن نماید. قابل یاد آوری است که در تهیه این اثر عبدالرازق خالقیار باشنده ولسوالی دولتیار که برادرزاده ملنگ صمد می باشد نیز سهم ارزنده داشته است که از ایشان عمیقا سپاس گزاری می شود.

نمونه دوبیتی های ملنگ

دوباره مهربان کی می شوی کی؟
به ما آرام جان، کی می شوی کی؟
کمر بسته، به سوی ما مسافر
بگو سرو روان، کی می شوی کی؟

سفرسوی وطن، کی می کنی کی؟
تو گل میل چمن، کی می کنی کی؟
بمردم از غم و درد تو لیتان!
مرا غسل و کفن، کی می کنی کی؟

به مالیتان! گرم، کی می کنی کی؟
خطا از درد و غم، کی می کنی کی؟
ملنگ جان را بگیری در کنارت
بغلکش، دم به دم، کی می کنی کی؟

چند دوبیتی از حسین علی خاموش

بیا گل گوش کن افسانه من
غم عشق دل دیوانه من
ز بار و زحمت سی سال جانا
بین کاشانه ویرانه من

زیادم برده حتا این دل من
همان کاشانه خشک و گل من
شنو حرفم، قضاوت بر تو جانا
زچه خسته است دل از منزل من

زنزدم رفتی ای جانانه من
غم عشقت درین کاشانه من
بماند تا ابد در قلب ما که:
تو دادی صلح بر پیمانۀ ما

حسین علی خاموش متعلم صنف یازدهم مرکز لعل

پای چکه های دره کُشرو

محمد حسن حکیمی

پنج شنبه گذشته در ادامه سفرهای خود به واحد های اداری غور، به ولسوالی دولتیار رفتم. روز گرم و آفتابی قشنگی بود. نماز دیگر به دولتیار رسیدیم. شمال هریرود سبز سبز بود. جنوب دریا نیز نسبت به سالهای گذشته خیلی تفاوت کرده بود و اینجا و آنجا درختان بید و سپیدار بسیاری قد کشیده بود.

ما شب به دره کُشرو رفتیم، قریه نرمته، منزل جناب استاد ساقی. کُشرو دره زیبا و قشنگی و سرسبزی است که شاخه جنوبی هریرود از آن می گذرد. این دره که از منطقه «فزیل» ولسوالی لعل آغاز می شود، حدود چهل - چهل و پنج کیلومتر طول دارد و به ناحیه «شینیه» ولسوالی دولتیار خاتمه می یابد. صبح جمعه، تازه از خوردن صبحانه فارغ شده بودیم که فرمانده پولیس دولتیار نیز با شماری از کارمندان دولتی به آنجا به میله آمدند. دره کُشرو در این فصل جذابیت و زیبایی خاصی دارد و مردم بسیاری به صورت خانوادگی یا با دوستان شان به آنجا به میله می آیند. ما با چندتن از بزرگان محل و فرمانده پولیس به باغ رفتیم. گوشه های از باغ فرش شده بود. چند تن از جوانان، تازه از درختها، زرد آلو چیده بودند. بچه ها چند قاب زرد آلو شستند و پیش ما گذاشتند. جوانان و کودکان بسیاری در آنجا به خوردن میوه مشغول بودند. ساعتی بعد همراه با موی سفیدان و جوانان جای خوردیم و قصه گفتیم. مردم دولتیار درختان سیب، شفتالو، بادام و غیره نیز کاشته بودند که هنوز نرسیده بود. بعد از ظهر جمعه، با بزرگان محل به کوه رفتیم و سپس در کنار هریرود جنوبی در دامنه های کوه های بلند به خوردن «چگه» مصروف شدیم. دره کُشرو، درختان وحشی و کوهی بسیاری دارد که چکه، غرقاج، غوزه، آلینج، اسکیچ، گز و سیه خار از جمله آنها می باشد و به همکاری بزرگان منطقه به خوبی محافظت و نگهداری می شود. زمانی که موازی با رودخانه از سرکی که تازه به بازوی مردم و به همکاری مؤسسه سی آراس اعمار شده به سمت غرب می رفتیم، در پیچ و خم های سبز و قشنگ دره، خانواده های زیادی را می دیدیم که با خوشحالی و شادمانی در سایه درختان نشسته بودند و از روستاهای خود به دره کُشرو به میله آمده بودند. بچه ها را می دیدیم که بازی می کردند. خانواده ها دورهم جمع بودند. بعضی جاها صدای موسیقی به گوش می رسید. ما آن روز تا شام به دره ماندیم و نماز شام را همانجا بجا آوردیم. وقتی به قریه رسیدیم هوا کاملا تاریک شده بود و نور برق سولری که از برنامه همبستگی ملی خریداری شده بود از پنجره ها می تابید

۰۷۰۶۸۸۱۲۶۶

۰۷۹۸۲۲۰۱۲۲ /

تیراژ: ۲۰۰۰ شماره

تمویل کننده: USAID

آدرس: دفتر ارگان ملی واجتماعی جوانان غور - دفتر ماهنامه ۲۱

ارگان ملی واجتماعی جوانان غور

نبی ساقی

محمد حسن حکیمی

تیمور شاه احمدی / روما عظیمی

خان محمد سیلاب

سودابه پهلوی

سید علی مشفق، دین محمد شکیب، معصومه انوری

magazine21@yahoo.com

صاحب امتیاز:

مدیر مسئول:

سر دبیر:

خبرنگار:

دیزاین:

تصویر و عکس:

گروه نویسندگان:

آدرس الکترونیکی: